

Sarıkamış Bozgunu

– M.Nihat Malkoç · 24 Aralık 2023

Soğanlı Dağları'nda millet kıyama durdu
Varla yok arasında yok oldu şanlı ordu

Enver Paşa'nın düşü gerçekten çok uzaktı
Acılar katmerleşti, gözlerden kan yaş aktı

Karanlığın ardından sanma ki güneş doğdu
Gelen kara haberler derin yaslara boğdu

Fırtına, tipi, boran; milletçe buz kestik biz
Soğanlı Dağları'nda ölüme söz kestik biz

Beklemek nafiledir, bomboş kaldı kucaklar
Yuvalar darmadağın, yanmaz oldu ocaklar

Geri dönmeyenlerin sılasında hüznün var
Adına okunulan salâsında hüznün var

Hepsi birer yıldızdı, hepsi bayrağın al'ı
Kurudu her ne varsa, koptu köklerin dalı

Sonsuza uyudular buzdan beşiklerinde
Durdurdular zamanı dağın eşiklerinde

Bilirim değiştirmek mümkün değil yazgını
Silinmez belleklerden Sarıkamış bozgunu

İliklere işledi zemheri ayazları
Kahramanların göğşe ulaştı niyazları

Yokuşlar yol vermedi, yazık görmedik düzü
Turan olma hayali viran eyledi bizi

Bin dokuz yüz on dördte, rakamlar bile dondu
Kimisine başlangıç, kimilerine sondu

Hedefine varmadı bu kutlu seferimiz
Yazık, gerçekleşmedi muhayyel zaferimiz

Uzaktan gelen haber yürekleri dağladı
Ana, baba, kız kızan koca millet ağladı

Bu dünya gurbetinde böyle büyük çile yok
Kardan kefen giyenin mezar taşı bile yok

Kan donduran soğukta düşler bile üşüdü
Şehitlerin nuruyla karanlıklar ışıldı

Soğanlı Dağları'nda şehit giydi beyazı
Yürekleri dondurdu, vurdu kışın ayazı

Yudum yudum içtiler şahadet şerbetinden
Koşar adım geçtiler bu dünya gurbetinden

Şanlı ordularımız tekbirlerle yürüdü
Dağlar geçit vermedi, yurdu duman bürüdü

Hayallere yaslandık, pus tuttu şafakları
Kara gömüldü ordu, yas tuttu ufukları

Dağların doruğunda selâm durduk geceye
Sonsuzluğu sığdırdık yalnız iki heceye

Büyüktü ecdadımız, yoktu bizim dengimiz
Yüce dağ başlarında kar beyazdı rengimiz

Sonsuzluğa yol aldık uçurumun ucunda
Bir ordu tuz buz oldu dağların avucunda

Onca ana kuzusu hilâlin peşindeydi
Hürriyetin izinde, istiklâl düşündeydi

Allahü Ekber Dağı zehrini kusuyordu
Acının kundağında bir millet susuyordu

Şanlı ecdadımızın yürüdüğü izlerinden
Kaybettik her ne varsa, yaralandık derinden

Yok oldu her ne varsa, astık tarağı taşı
Boynumuza asıldı mağlubiyet yaftası

Karlar altında kaldı, yok oldu koca ordu
Gözlerimiz hüznle dolup boşalıyordu

Bayrağın gölgesinde son uykuya yattılar
Bu dünyanın yükünü üstlerinden attılar

Beyazdı dört bir taraf, beyazdı ölüm rengi
Kaybettik kara kışla eylediğimiz cengi

Uçtu cennet yurduna kanatsız kuşlarımız
Şehitlerin ardından boşaldı yaşlarımız

Acının duvarına yaslanmıştı gönlümüz
O gün bugünden beri paslanmıştı gönlümüz

Başka model arama, yiğit ceddini tanı!
Vicdanlara yazılsın Sarıkamış destanı!

M. NİHAT MALKOÇ